

GAZDA (1) *sb m*

V sg gazda.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pan, gospodarz (z węg. gazda): Vrá^m Gázdá/ Rátá przebog lužći lece/ nieczuię nog. (*did*) Y pádnie ná ziemię chrzełzcząc zbroiã. (-). *MWilkHist C4v.*

HG